

1. – 5. Srpna 2018

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

Svatojosefský pramen

POKOŘENÍ VÍRY 1934 SOULADNÝ VÍR 1985 ZASVĚCENÍ 1993 VYSVĚCENÍ 2013

Středa 1.8.2018

Odpoledne se scházíme na Starodvorské a snažíme se pěkně naskládat kola na připravenou káru za Hyundai a na nosiče ostatních automobilů. Ještě nemáme úplnou praxi při nakládání káry, takže někdy to vypadá tak, že chvíli poté co je kolo umístěno do nosiče, je zase rychle sundáno zpět a vyměněno za jiné, ale nakonec se přeci jen zadaří a my můžeme vyrazit směr Poděbrady, kde ne nás čekají 4 dny cyklozážitků. Počasí nám Dagmar Honsová s Meteopresu předpovídá více než horké, takže se určitě zapotíme ☺

Cestou jsme přibrzdili ve Štípkolasech a v občerstvení V Bazaru jsme si smlsli na točené zmrzlině.

Do Poděbrad jsme přijeli navečer a rozdělujeme se na dvě skupiny. Část míří do penzionu Ljubica a druhá část bude obývat nedaleký internát. Po prohlídce obydlí je rozhodnuto, že případné tmelení bude vhodnější provozovat na internátě, protože tam je k dispozici velká místnost i s přílehlou kuchyňkou.

Večer jsme vyrazili nasát lázeňskou atmosféru. Prošli jsme si kolonádu, u květinových hodin jsme si seřídili čas a pak jsme se takřka všichni sešli v restauraci Bílá růže. Po občerstvení jsme se vdali zpět do svých přechodných domovů, abychom nabrali síly na další den.

Čtvrtek 2.8.2018

Hned ráno po snídani se všichni scházíme u Ljubice a můžeme vyrazit a náš první cyklovýlet. První zastávku jsme měli na místním hřbitově Kluk, kde jsme okoukli honosné hrobky významných obyvatel Poděbrad z počátku 20. století. Poté jsme přes Přední, Pískovou a Kostelní Lhotu dojeli do Sadské, kde jsme si dali menší přestávku a zmrzku, či pivo nebo i oboje ☺ Vzhledem k tomu, že sluníčko hrálo o 106 to bylo příjemné ochlazení. Po krátkém odpočinku jsme zamířili do Kerska, kde jsme nejdříve zajeli k Josefovskému pramenu, po povinné ochutnávce jsme se začali kumulovat k hromadnému focení. Když už jsme měli všichni dostatečné množství snímků, mohli jsme se vrátit do proslavené restaurace Hájenka na oběd. Většina z nás volila mezi kancem se zelím nebo se šípkovou, nerozhodný Jarďa si dal pro jistotu od obou chodů dětskou porci, aby neurazil. Když jsme měli plná břicha, nasedli jsme opět na kola a frčeli dál. Cestou jsme se zastavili u Hrabalovy vily a někteří ještě zašli na prohlídku keramiky do Lesního ateliéru Kuba. A pak nás čekala zpáteční cesta přes Nymburk do Poděbrad. Po cestě jsme dle plánu zastavili u pískovny na koupačku. Sice nám chvíli trvalo, než jsme našli vhodné místo, které by se nám zdálo dostatečně čisté s dobrým vstupem do vody, ale nakonec se zadařilo. Tady jsme se potkali s Ivou, Péťou a Víťou, kteří byli na prázdninách u babičky v nedalekých Lobkovicích. Voda byla tak teplá, že jsme se do ní mohli vrhnout bez osmělování a koupačka to byla velice příjemná. Ti, co se nechtěli máčet ve vodě, se ochladili u stánku čepovanou malinovou či pivkem. Pak jsme pokračovali dál do Nymburku, po cestě jsme si ještě prohlédli písečný přesyp u Píst a odtud už to bylo do Nymburka jen malý kousek. Zaparkovali jsme na náměstí, kde hodiny ukazovaly 16:00 a 40 C. Nejdříve jsme postupně poseděli na Hrabalově lavičce a pak jsme dali občerstvení v restauraci Biograf a pak jsme vyrazili na poslední etapu našeho čtvrtečního výletu. Navečer jsme se vrátili zpět do Poděbrad s krásnými 50ti kilometry na svých tachometrech.

NAUČNÁ STEZKA BOHUMILA HRABALA

zastávka č. 6 – Slavnosti sněženek

**Povídková kniha
Bohumila Hrabala**

Kniha *Slovnosti snů* vyšla poprvé v roce 1978, avšak po zásahu tehdejší cenzury poněkud upravená, o několika povídkách zhrácená. Až díky filmovému zpracování (1981) se *Slovnosti snů* staly ještě nesmrtelnějšími a nezapomenutelnějšími. Semán, který společně vytvořili Bohumil Hrabal a režisér Jiří Menzel přinesl nejen nové situace do českého dění, ale i repliky, které v literární podobě povídek nebyly. Film tak více přiblížil Hrabalův svět lidem obecnějším.

Slavnosti sněženek

Ukázky z povídky Marjánkův zásek:

A mládežovo vlnilo na pona Frana. Dvídka, čo tam budú? Sebaj se vjch na postavu, af se nemavci žune za ženy... slyšeli jaji hias kaj prapori prafzvalad lesni vazduch a tam hias by kidojy zvaly kaj jako mlado mlado, zidno a kucuraj, pila a ridovaly vasy do prytjinky, kher se v kradly ne vetyima ošima, hias, kny se vaji by hids- kam prasi tomu hiasu, ktery led zvaly do zaprži a burdaci kaj vafica sounami a beavovnici, jazyvali Zafist se do vazduchu hias... a na zaprži vylilo praji Francovce, ošy- ne! a maphika hiasu: Kde šel? Pěmli hias! šel... šafy, si pať pať hias... Čo tam kucy, praj nejdeli na postavu... hias kny se vaji vazduchem, af prifilom kaskajny, ze žurni a povídali, mo kny a vchle samote žene ne setje mrovi se klyči, praveče vřikem si diskutuji lidi na samote, ze jsou, si se mají rádi.

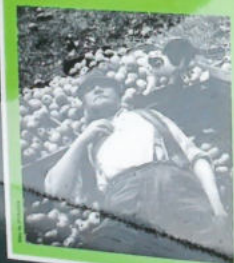

Rodina Francova

Kdo z nás se může pyšnit tím, že má své rodiče zachycené ve slavném českém filmu v podání skvělých herců, jakými jsou Rudolf Hrušínský a Blažena Holišová? Takových lidí nebude mnoho. Věra Kulišová k nim však patří a je na to náležitě hrdá.

Pani Věra Kutifelová (*1946, roz. Francová) vzpomíná: „Vidím to jako dnes. Táta vychází z baráku, pan Hrušínský (herec Rudolf Hrušínský, 1920–1994) přichází. Podávají si ruce. Během pěti minut jste nevěděli, kdo je kdo. Táta mu do filmu dal svoje modráky, obnovený mastný klobouk, holiny. Byl celý táta. Nedal se rozeznat. Sváteční myslivcký oblek s kloboukem mám schovaný dodnes. Pani Holísová (Blazena Holísová, 1930–2011) hrála moji maminku. Mě hrála Blanka Lormanová (*1948).“

1. Jozef Franc v Keersku
2. Režner Jili Menzel
v Jarnilavom Francem
3. Anna Francová
4. Rudolf Hrušinský

Bylo by tedy tak krásné, řekl pan Franc a přítel k pouti a prsty vnořil do drátů jako starý kůň David. Když binkal na harfu a doprovázel svůj krásný žal... Jak by bylo krásné, kdyby tuncyby ty srsti a vosy, vidíte? ukazal, a teprve teď jsem si všiml, že na každém kmeni jako na řídících cyklostatických zvedacích jsou dvě ložiska od mljka, a pan Franc vysvětloval... Nemůžu ty vosy ani vidět, v každé sklenici je trochu piva... a muče se muče se

...kochám se řekl pan Franc a opřel čelo o kmen Ma-
rdkova stromku. Cože, křičela paní Francová ze zápuží,
ještě pryč půl hodiny! Pan Franc se bránil, Čtvrt hodiny...
ale dcera i manželka pana France s ohromnou zhu-
stlelou dušou...

... A paní zmlkla, objevila se s bleděm na zápa-
st zakončenou na cílečkách rakouského budíku, který teď
zářil fialově, že paní Francová s bleděm musela zaspá-
vat, jako by to byla žena, jako by to byl v prstech chycený,
dřevěný a vzpínající se pták. A vše ženy obklopyly pláči
Francie a s radostí křičely, tak tu, budíš-li mě! Mluví! Mluví!
A paní hle se opřela hlavou, četla tuš, budíš-li mě! Mluví! Mluví!
byla-li se odpovídala a šlopa na jeho vřidě čelo, a oči
vypověděl. Utvářelo tu, utvářelo...

Chraňme přírodu!

PIRAT
KRETSKO

LESYČR

Pátek 3.8.2018

Kolíne Kolínééééé stojíš v pěkné roviněěě

Tak nějak jsme si po ránu mohli zpívat, když jsme vyjžděli na náš druhý výlet.

První zastávku jsme měli na soutoku Labe a Cidliny v restauraci Cidlina. Když jsme po krátkém odpočinku nasedali na kola, zjistil Mártý, že má defekt na duši, naštěstí jen na té cyklo ☺ A započala oprava, u které se postupně vystřídala celá mužská část a bylo to opravdu dlouhé a náročné, aby taky ne když se dá tolik hlav dohromady, chvílemi to vypadalo úplně na bouři mozků. Pro dámskou část osazenstva to znamenalo, že máme dost času na ještě další drink. Když se chlapcům podařilo na několikátý pokus nasadit a hlavně napumpovat rezervní duši, mohli jsme konečně vyrazit na další část naší cesty a to byla prohlídka Slavníkovského hradíště v Libici. Z paláce a kostela se dochovaly už jen obrysy základů, takže nám prohlídka netrvala dlouho a mohli jsme vyrazit do Kolína. Za poledního vedra jsme vyšplhali na vodárenskou věž a odměnou nám byla krásná vyhlídka na Kolín a zajímavý výklad o historii vodárenství v Kolíně. Pak jsme se přesunuli na náměstí, kde jsme si dali oběd a pak jsme si udělali dle libosti kratší či delší prohlídku Kolína a hurá na zpáteční cestu, která byla zpestřena přívozem v Osečku. Tam po zabouchání na kolejnici přijela z protilehlého břehu loďka a odvezla nás na druhou stranu, kde jsme si mohli dát občerstvení s pěkným výhledem na Labe. No a po chvilce odpočinku jsme to už neměli daleko do Poděbrad a po příjezdu jsme mohli konstatovat, že máme v nohách krásných 47 km.

Sobota 4.8.2018

A pozor změna ...

Ráno většinou nenesedáme na svá kola, ale nasedáme do vlaku a jedeme do Chlumce nad Cidlinou. Kola nám tam doveze Petr s Hankou na káře. Pouze pár odvážných jedinců ve složení Jarda, Láďa a Hanka R. vyráží do Chlumce po svých v doprovodu Jarky, která to měla takřka povinné, když má to elektrokolo ☺

My ostatní se kocháme na pěkném Poděbradském nádraží a posléze koukáme z okýnka vlaku na ubíhající krajinu. V Chlumci jdeme rovnou k zámku Karlova Koruna, kde se setkáváme s ranní cykloskupinou a společně pak jdeme na prohlídku zámku. Monika s Hankou K., nám včera barvitě vylíčili průvodce, kterého tam ten den zažili a my doufáme, že nás bude také provázet. A podařilo se, prohlídka se konala ve veselém duchu a všem se moc líbila. Pak jsme se přesunuli na vláčky a tam nás čekala super jízda s Bobem, který nás vřele přivítal na prohlídce své zahradní železnice Albulabahn. Prohlídka neměla chybu, hlavně díky Lidce a jejímu rádleru, jehož přípravou Boba naprosto dostala. Takže naši návštěvu jsme zakončili vesele v zahradní „nádražní“ občerstvovací stanici mícháním malinovky a kozla a Bob se poté rozhodl, že tuto specialitu zařadí do svého stálého nápojového lístku ☺. S úsměvem na tvářích jsme se přemístili na náměstí, kde jsme se naobědvali a mohli pokračovat v parném počasí zpět do Poděbrad. Cestou jsme museli zastavit na Farmě v Chotovicích, abychom svažili svá vyprahlá hrdla. Trasa to byla vcelku náročná, protože se jelo převážně po silnici z rozpáleného asfaltu a neměli jsme se možnost schovat před sluníčkem do stínu stromů. V Dobšicích to sice vypadalo, že nás osvěží letní deštík, ale po pár kapkách bylo po dešti, tak jsme byli rádi, když jsme dorazili do naší známé restaurace Cidlina, kde jsme mohli nabrat síly do závěrečného finišu, přeci jen nepřejedeme do Poděbrad uhnaný ne ... Takže po krátkém odpočinku jsme přijeli do Poděbrad s úsměvem na rtech a někteří se ještě zašli vykoupat do Labe.

Večer jsme se vydali na poslední večerní lázeňskou vycházku a večer jsme zakončili tmelením na intru.

Malá Albula
Kleine Albula

Neděle 5.8.2018

Ráno nás přivítalo deštivě, sice jsme se na déšť těšili, ale taky to mohlo ještě chvilku počkat. No nic balíme a nosíme zavazadla do aut za deště a poté se všichni scházíme na intru, kde ještě můžeme nějaký čas pobýt, než se počasí umoudří. Naštěstí jsme na to nečekali moc dlouho, ale po vzájemné domluvě padlo rozhodnutí, že na plánovanou návštěvu rozhledny Romanky nepojedeme kolmo, ale auty. Takže bude před odjezdem ještě dost času zajít v Poděbradech na oběd, projít si pořádně náměstí, prohlédnout si zámek a případně stihnout ještě kávu, zákusek, dort, či oplatky tak jak bude každý chtít. A jak jsme si to naplánovali, tak jsme to i uskutečnili, po pěkném výhledu jsme se přesunuli zpět do Poděbrad a kolem třetí jsme vyrazili na zpáteční cestu do Pacova.

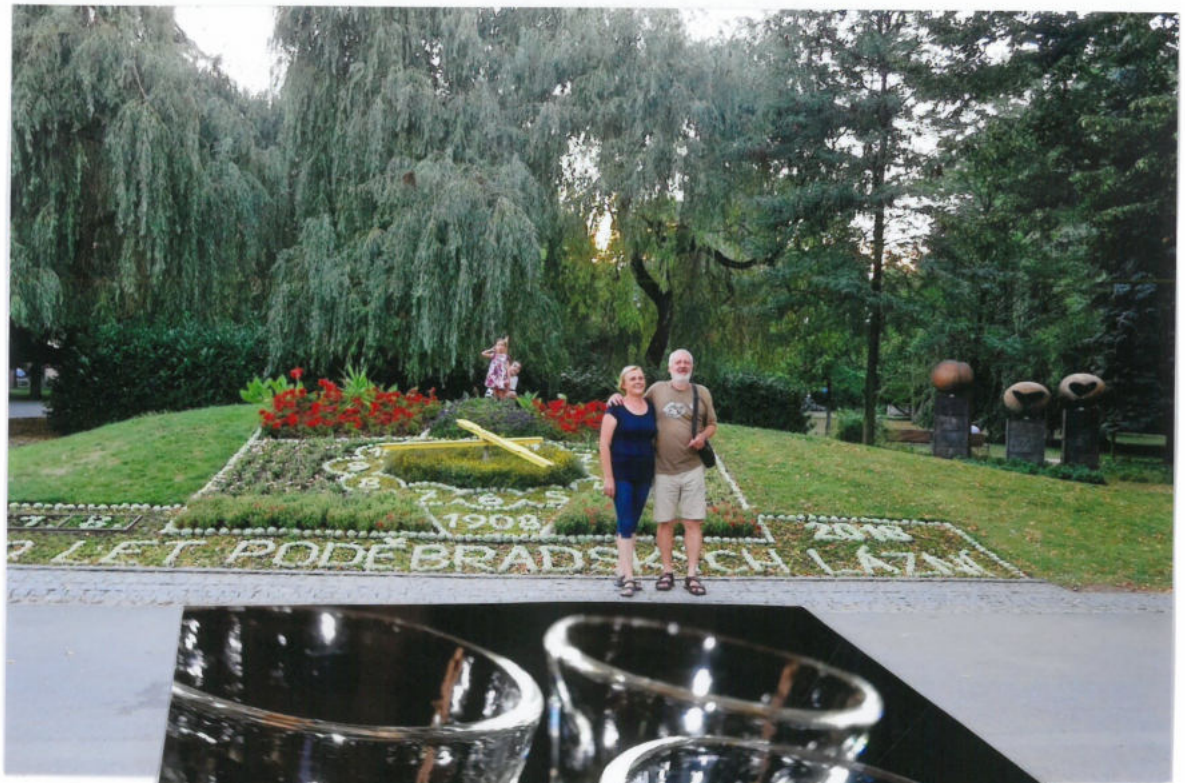

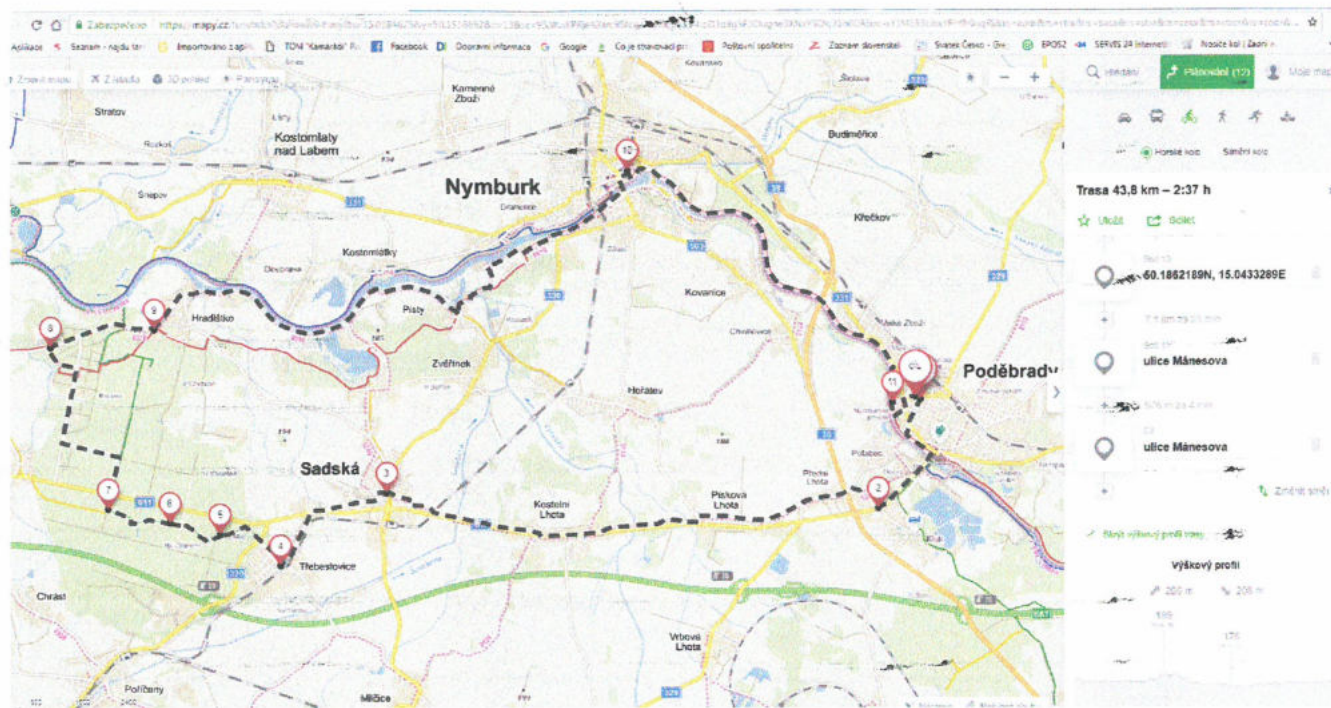

Poděbrady – Kersko - Nymburk – Poděbrady

43 km - 2,40 hod- +- 200m

<https://mapy.cz/s/2P2ZA>

Cestou: Hřbitov Poděbrady Kluk

Hřbitov v městské části Kluk je zapsán na seznamu nemovitých kulturních památek ČR. Již v roce 1896 se v této obci nacházel evangelický a židovský hřbitov. Katolický hřbitov se sem přesunul až počátkem 20. století. Tato nová část byla vybudována podle návrhu architekta Josefa Fanty v letech 1902 – 03.

Sadská

Mariánský sloup na Palackého náměstí v Sadské navrhl v roce 1748 B. A. Katterbauer. Připomíná morovou epidemii, která město postihla v letech 1680–1685

Kersko

NS B. Hrabala , Hrabalova hájenka, Josefský pramen, Hrabalova hájenka.

Kostomlatky

elektrárna

Nymburk

Pivovar, Hrabalovo posezení, Turecká věž, na námku lavička B. Hrabala, kostel sv. Jiljí, mohyla z doby Kamenné, hradby, nábreží (nutrie), zdymadlo,

UBYTOVÁNÍ

Ljubica

2x4; 2x3; 1x2

1	1	Plášil L.	1	Křikavová	1	Štolbová Kat.
2	2	Plášil Jo.	2	Šimon	2	Štolbová Bar.
3	3	Plášil Ji.	3	Šimonová	3	Štolba Karel
4	4	Plášilová A.	4			

1	1	Vágner	1	Plášilová	
2	2		2	Salačová	
			3		

Intr

5x 2 - 3

1	1	Razima	1	Schreiberová	1	Hřebík
2	2	Razimová	2	Schreiber	2	Hřebíková
3	3		3		3	

1	1	Lomská	1	Štolba P.	
2	2	Seidlová	2	Štolbová H.	
3	3		3		